

opusdei.org

Komentář k evangelium: Báseň o božské lásce

Evangelium 4. neděle v
mezidobí (cyklus A) a
komentář.

30.01.2026

Evangelium (Mt 5, 1-12)

Když (Ježíš) uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“

Komentář

Evangelium této neděle se vrací k jednomu z nejpozoruhodnějších a

nejdůležitějších úryvků Ježíšova kázání: k blahoslavenstvím, která svým paradoxním jazykem učí o skutečném štěstí, které všichni lidé hledají. Svatý Josemaría je označil za „báseň o božské lásce“[1]. Jak vysvětluje papež František, „Blahoslavenství jsou portrétem Ježíše, jeho způsobu života; a jsou cestou ke skutečnému štěstí, po které můžeme kráčet i my díky milosti, kterou nám Ježíš dává“[2]. Matouš nám ukazuje Mistra na hoře, jak káže s autoritou a majestátem. Když se smísíme s davem, můžeme slyšet jeho slova, která jsou určena i nám dnes.

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. “ Když se křesťan snaží napodobovat Mistra, „zažívá hluboký vztah mezi křížem a vzkříšením“[3], jak vysvětlil Benedikt XVI. Ve spojení s Kristem získáváme sílu proměnit utrpení v spasitelnou lásku. Máme pak stejnou radost,

jakou prožil Pán ve svém utrpení, protože díky němu k nám dosáhl dar Ducha Svatého a otevřel nám brány ráje. S touto nadějí a útěchou je křesťan útěchou pro ostatní; „může mít odvahu sdílet utrpení druhých a přestat utíkat před bolestivými situacemi“, říká nám papež František[4].

„Blahoslavení chudí v duchu“
Chudoba není v životě křesťana volitelná: bez ní nejsme ani učedníky, ani blahoslavenými. Všichni musíme žít jako Mistr. A aby se chudoba ztělesnila uprostřed světa, svatý Josemaría doporučoval: „Radím ti, abys byl skoupý sám k sobě a velmi štědrý vůči druhým; vyvaruj se zbytečných výdajů kvůli přepychu, rozmaru, marnivosti, pohodlí... nevymýšlej si zbytečné potřeby.“[5].
Vzhledem k obecné atmosféře konzumu je nutné často kontrolovat, zda jsme osvobození od věcí, které používáme; zda žijeme s

nenáročným vybavením, abychom mohli následovat Ježíše a začít vlastnit „Boží království“. Pokud žijeme v chudobě, budeme také schopni velkoryse pečovat o druhé, zejména o chudé a potřebné, na které se nikdy nebudeme dívat lhostejně.

„Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti.“ V opulentním životě bohatých a nasycených není místo pro Boha a pro druhé. Naopak, kdo žije střízlivě a umírněně, začíná být „nasycen“ Bohem. Jde o to, abychom pozemské statky užívali s vděčností, ale zároveň takovým způsobem, který nás vede k touze po statcích duchovních. Toto blahoslavenství nás také vybízí k tomu, abychom pracovali s důvěrou v prozřetelnost: zatímco se snažíme poctivě vydělávat na nezbytnou obživu, zůstáváme klidní tváří v tvář možným obtížím, protože Bůh nikdy neopouští své děti.

A nakonec: „Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost“ Naše důslednost jako obyčejných křesťanů může ostatní pohoršovat nebo obtěžovat. Musíme však mít odvalu odrážet ve svém správném chování vlídnou tvář Ježíše, kterou všichni lidé hledají. V tom můžeme následovat radu, kterou dal svatý Petr prvním křesťanům: „I kdybyste museli trpět pro spravedlnost, blaze vám! Nebojte se jich, když vám vyhrožují, a nedejte se zneklidnit. Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak

Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrcen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.“ (1Pt 3, 14-18). Stručně řečeno, a na rozdíl od toho, jak se může zdát, naše štěstí nespočívá v neomezeném vlastnictví majetku. Nejde ani o to, abychom za každou cenu získali uznání ostatních. Štěstí spočívá spíše v identifikaci s Kristem.

Pablo Edo

[1] San Josemaría, Appunti di una meditazione, 25-XII-1972, (AGP, P09, p. 186), citace z E. Burkhart e J. López, Vita quotidiana e santità negli insegnamenti di san Josemaría, LEV, Roma, 2017.

[2] Papa Francesco, Audience (6-VIII-2014).

[3] Benedetto XVI, Ježíš Nazaretský, 100.

[4] Papa Francesco, Gaudete et exultate, n. 76.

[5] San Josemaría, Boží přátelé, 123.

Pablo M. Edo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-basen-o-bozske-
lasce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-basen-o-bozske-lasce/) (19.03.2026)